

viklet sig i dansk ret. Lovvalget vil kun sjældent være reguleret i dansk lovgivning.

Ægteskabsloven er en af de love, der ikke indeholder regler om lovvalg.

Reglen om, at formueforholdet mellem ægtefællerne som udgangspunkt bestemmes efter lovgivningen i det land, hvor manden havde domicil på tidspunktet for ægteskabets indgåelse, er således en regel, der har udviklet sig i dansk retspraksis. Ved domicil forstås det land, hvor manden havde bopæl eller ophold i den hensigt varigt at forblive der eller i det mindste uden hensigt til, at opholdet kun skal være midlertidigt. Hvis manden i forbindelse med indgåelse af ægteskabet flytter til kvindens domicilland, antages det, at det er loven i hendes land, der skal finde anvendes, og hvis parret i forbindelse med indgåelse af ægteskabet flytter til et tredje land, antages det tilsvarende, at lovgivningen i dette land finder anvendelse.

Jeg har som oplyst i Folketinget den 2. april 2003 ved den mundtlige besvarelse af spørgsmål nr. S 2653 fra medlem af Folketinget Anne Bastrup (SF) besluttet at bede Dommerforeningen, Dommerfuldmægtigforeningen, Advokatrådet og præsidenterne for landsretterne, Københavns Byret og retterne i Århus, Odense og Aalborg om en udtalelse om, hvorvidt de har kendskab til sager, hvor der har været spørgsmål om anvendelse af islamisk ret, og hvordan sådanne sager løses i praksis.

Når jeg har modtaget udtalelserne, vil jeg overveje, om der er behov for initiativer på området og orientere Folketingets Retsudvalg herom.

at give et udtømmende svar på spørgsmålet. Et sådant svar ville i givet fald forudsætte høring af samtlige ministerier, og at det forinden nærmere var præciseret, hvad der sigtes til med spørgsmålet.

Som eksempel på lovgivning, der tager hensyn til bestemte etniske, kulturelle eller religiøse grupper, kan nævnes lov om ægteskabs indgåelse og opløsning, hvor det i § 16 er bestemt, at kirkelig vielse kun kan finde sted inden for folkekirken, når en af parterne hører til denne. Det følger dog videre af bestemmelsen, at kirkelig vielse kan finde sted inden for de anerkendte trossamfund, når en af parterne hører til vedkommende trossamfund, eller inden for andre trossamfund, når en af parterne hører til vedkommende trossamfund, og trossamfundet har præster, som af kirkeministeren er bemyndiget til at foretage vielser.

Endvidere kan nævnes lov om begravelse og ligbrænding, hvor der dels er regler om, hvordan der skal forholdes, når en præst i et trossamfund uden for folkekirken medvirker ved en begravelse på folkekirkens kirkegårde eller fra dens kapeller, dels er regler om adgangen for trossamfund uden for folkekirken til at benytte kirkegårde og begravelsespladser samt at anlægge egne begravelsespladser.

Herudover kan det nævnes, at der med hjemmel i dyreværnsloven i en bekendtgørelse om slagtning og aflivning af dyr er fastsat særlige regler om slagtning af husdyr, når slagtningen foretages efter jødisk eller muslimsk ritus.

Spm. nr. S 2713

Til justitsministeren (1/4 03) af:

Karen Jespersen (S):

»Vil ministeren give en beskrivelse af, i hvilket omfang der findes særlovgivning, der administreres efter særlige etniske, kulturelle eller religiøse hensyn?«

Svar (15/4 03)

Justitsministeren (Brian Mikkelsen, fg.):

I betragtning af spørgsmålets meget brede formulering finder Justitsministeriet det vanskeligt

Spm. nr. S 2727

Til forsvarsministeren (2/4 03) af:

Lars-Emil Johansen (SIU):

»Kan ministeren oplyse, hvilke konsekvenser det vil få for Grønland, at Forsvarsministeriet har besluttet, at nedlægge Luftgruppe Vest i Kangerlussuaq, herunder i forhold til udførelsen af suverænitetspåvågning, overvågning og fiskeriinspektion i det grønlandske område, samt for eftersøgnings- og redningsopgaver samt patientevakueringer i Grønland?«